

I

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ

- Μεν. Φιλιστίωνα τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν
ἐγὼ Μένανδρος πολλὰ χαίρειν βούλομαι.
- Φιλ. Καὶ γὰρ τὰδ' αὐτὰ βούλομαι Φιλιστίων
προσεννέπειν, Μένανδρε, τὴν ἴσην χάριν.
- Μεν. Ἀπαρενόχλητος ὁ τόπος ἡμῖν τυγχάνει, 5
καὶ τοῦ λέγειν ἄρξασθ' <ἐγὼ> δὴ βούλομαι.
- Φιλ. Ἐτοιμον εὐρήσεις με. καὶ γὰρ τῆς σχολῆς
εὐκαιρία προτρέφεται λέγειν σοφῶς.
- Μεν. Ὅρας ἐπὶ γῆς ἀνθρωπον ἴτεθνηκότα;
ἄμεινον ἡμᾶς μὴ γενέσθαι μηδ' ὄλως. 10
- Φιλ. Ἄρ' οὗτος οὐ κατεῖδε τὸν ἑαυτοῦ χρόνον
ἢ <τὸν> δι' ἄστρον ἀριθμὸν οὐκ ἐγνώρισεν;
- Μεν. Εἰ γὰρ μαθὼν ἦν καὶ χρόνους ἠπίστατο,
ἔδει τότε αὐτὸν θνητὸν ὄντα μὴ θανεῖν;
- Φιλ. Ἐν δειλία γὰρ ζῶντες ἡμεῖς τοῦ βίου 15
ὄντως <γὰρ> {νῦν} ἡμῖν <νῦν> πλάνη παρίσταται.